

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ การดำเนินงานของโรงงานเซรามิกส์ขนาดกลางที่ผลิตเครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร เครื่องประดับตกแต่ง และของชำร่วยในจังหวัดลำปาง

ชื่อผู้เขียน นางสาวศิริวดี จันทร์สกว

บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าแบบอิสระ

อาจารย์	สิริวุฒิ	บูรณพิร	ประธานกรรมการ
รองศาสตราจารย์	สิริเกียรติ	รัชชานันติ	กรรมการ
อาจารย์	นฤมล	กิมภากรณ์	กรรมการ

บทคัดย่อ

การศึกษาคำเนินงานของโรงงานเซรามิกส์ขนาดกลางที่ผลิตเครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร เครื่องประดับตกแต่งและของชำร่วย ในจังหวัดลำปาง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงการดำเนินงาน และปัญหาในการดำเนินงานของโรงงานเซรามิกส์ขนาดกลางที่ผลิตเครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร เครื่องประดับตกแต่งและของชำร่วยในจังหวัดลำปางทั้งในด้านการบริหารงานบุคคล การตลาด การผลิต และการเงิน

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาได้จากเอกสารที่เกี่ยวข้อง และจากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการโรงงานเซรามิกส์ขนาดกลางที่ผลิตทั้งเครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร เครื่องประดับตกแต่งและของชำร่วย ในจังหวัดลำปาง จำนวน 3 ราย ที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคล คือ บริษัทไทยเซรามิกส์ลำปาง จำกัด บริษัทอินทราเซรามิกส์ จำกัด และบริษัทเอส.พี.พี.เซรามิกส์ จำกัด

ผลการศึกษาพบว่า โรงงานผู้ผลิตทั้ง 3 ราย มีเงินลงทุนรวมทั้งสิ้น 88,696,990 บาท โดยลักษณะการผลิตเป็นการใช้แรงงานคนเป็นหลัก ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ทำให้ผู้ประกอบการเลือกทำเลที่ตั้งโรงงานใกล้กับแหล่งแรงงาน ปัจจุบันพบว่าจำนวนแรงงานของทั้ง 3 โรงงานมีรวม 700 คน และมีกำลังการผลิตรวมทั้งหมด 1,320 ตันต่อปี

การจัดโครงสร้างองค์กร ได้แบ่งเป็น 2 ฝ่าย คือ ฝ่ายธุรการและฝ่ายโรงงาน บุคลากรส่วนใหญ่จะเป็นฝ่ายโรงงาน ร้อยละ 95.5 การสรรหาคัดเลือกแรงงานในโรงงานพิจารณาจากประสบการณ์ที่เคยผ่านงานจากโรงงานอื่นเป็นหลัก และยังให้ความสำคัญกับการฝึกอบรมโดยมีการส่งแรงงานไปฝึกอบรมจากศูนย์พัฒนาอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบดินเผาภาคเหนือและศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคเหนือ หลักเกณฑ์ในการพิจารณาค่าตอบแทนของแรงงานโดยรวมที่สำคัญประกอบด้วย ค่าครองชีพ ประสบการณ์ กฎหมายแรงงาน และปริมาณงานที่ทำได้ โดยจ่ายค่าตอบแทนแบบรายเดือนสำหรับฝ่ายธุรการและจ่ายแบบรายวันสำหรับฝ่ายโรงงาน สวัสดิการสำคัญที่จัดให้กับพนักงานได้แก่ การจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนประกันสังคม สมทบกองทุนเงินทดแทนเงินพิเศษปีใหม่

ด้านการตลาด ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตส่วนใหญ่เป็นผลิตภัณฑ์ชนิดสโตนแวร์ มีทั้งเครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร เครื่องประดับตกแต่งและของชำร่วย การพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ส่วนใหญ่ถูกค้าจะกำหนดรูปแบบมาให้ ดังนั้นผลิตภัณฑ์ของแต่ละโรงงานจะมีรูปแบบลวดลายที่แตกต่างกันไปตามความต้องการของลูกค้า คราสินค้าที่ใช้ส่วนใหญ่เป็นของลูกค้า ปัจจัยที่ใช้ในการกำหนดราคาที่สำคัญ ได้แก่ ต้นทุน รูปแบบของสินค้าและปริมาณการจำหน่าย การจัดจำหน่ายจะแบ่งเป็นตลาดภายในประเทศและตลาดต่างประเทศซึ่งมีทั้งการส่งออกเองโดยตรงและส่งออกโดยผ่านตัวแทน มีสัดส่วนการส่งออกโดยเฉลี่ยร้อยละ 80 ของรายได้รวมจากการจำหน่าย โดยมีมูลค่าการจัดจำหน่ายทั้งภายในและต่างประเทศรวมทั้งสิ้น 68,722,911 บาท การส่งเสริมการตลาดจะมีการนำสินค้าตัวอย่าง และแคตตาล็อกไปแสดงในงานแสดงสินค้า

ด้านการผลิต การวางแผนการผลิต พิจารณาจากเวลาในการส่งมอบสินค้าและความพร้อมของเครื่องจักร โดยวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต แบ่งเป็นวัตถุดิบสำคัญที่ใช้ผสมในเนื้อดินปั้น ได้แก่ ดินสโตนแวร์และดินขาว และวัตถุดิบสำคัญที่ใช้ทำน้ำเคลือบ ได้แก่ หินควอตซ์และหินฟีนมา ซึ่งโรงงานทั้ง 3 ราย มีทั้งการผสมวัตถุดิบเอง ตามสูตรของโรงงาน และซื้อวัตถุดิบสำเร็จรูป เครื่องจักรและอุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิตส่วนใหญ่จะเป็นเครื่องจักรที่ทันสมัย สามารถผลิตได้รวดเร็ว และช่วยให้ผลิตภัณฑ์มีคุณภาพดีขึ้น อุตสาหกรรมนี้มีการผลิตผลิตภัณฑ์ ชนิดสโตนแวร์มากที่สุดและผลิตผลิตภัณฑ์ประเภทเครื่องใช้บนโต๊ะอาหารเป็นหลัก ปัจจุบันมีปริมาณการผลิต โดยเฉลี่ยร้อยละ 90 ของกำลังการผลิต ต้นทุนการผลิตที่สำคัญ คือ ค่าโสหุ้ยการผลิต และค่าแรงงาน การควบคุมคุณภาพจะเริ่มตั้งแต่ขั้นตอนของการได้รับวัตถุดิบ ไปจนกระทั่งผ่านกระบวนการต่างๆ ออกมาเป็นผลิตภัณฑ์เซรามิคส์สำเร็จรูป แต่ผลิตภัณฑ์ที่ได้ก็ยังมีการแตกหักเสียหายหรือมีตำหนิ โดยเฉลี่ยร้อยละ 25 ของปริมาณการผลิตทั้งหมด

ด้านการเงิน โรงงานผู้ผลิตทั้ง 3 ราย มีแหล่งเงินทุน จากการดำเนินงานและจากการกู้ยืม จากสถาบันการเงิน ส่วนใหญ่ในรูปเงินเบิกเกินบัญชีธนาคาร และเงินกู้ระยะยาว มีการก่อหนี้ระยะสั้นโดยเฉลี่ยร้อยละ 40 และก่อหนี้ระยะยาวโดยเฉลี่ยร้อยละ 60 เงินทุนส่วนใหญ่จะใช้ลงทุนในสินทรัพย์ถาวร จากการวิเคราะห์ด้วยอัตราส่วนทางการเงินประเภทต่างๆ พบว่าการก่อหนี้มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นและสามารถจ่ายชำระหนี้ได้มีแนวโน้มลดลง ความสามารถในการทำกำไรมีแนวโน้มลดลง ประสิทธิภาพในการใช้สินทรัพย์ถาวรลดลง เนื่องจากมีการลงทุนในสินทรัพย์ถาวรเพิ่มขึ้น และ สภาพคล่องของกิจการมีแนวโน้มลดลง

จากการศึกษาปัญหาในการดำเนินงานของโรงงานเซรามิกส์ขนาดกลาง พบว่าอุตสาหกรรมประสบปัญหาด้านการบริหารงานบุคคลมากที่สุด ซึ่งอยู่ในระดับมีปัญหามาก รองลงมาคือด้านการผลิต ด้านการเงิน และด้านการตลาด ตามลำดับ ซึ่งประสบปัญหาในระดับมีปัญหปานกลาง โดยปัญหาด้านการบริหารงานบุคคลที่สำคัญ ได้แก่ การฝึกอบรมและพัฒนาแรงงาน ปัญหาด้านการผลิตที่สำคัญ ได้แก่ การควบคุมคุณภาพของผลิตภัณฑ์ ปัญหาด้านการเงินที่สำคัญ ได้แก่ อัตราดอกเบี้ย ปัญหาด้านการตลาดที่สำคัญ ได้แก่ คุณภาพของผลิตภัณฑ์

Independent Study Title: The Operation of Medium Size Tableware, Household Decoration and Souvenirs Ceramic Factories in Lampang

Author: Miss Sirawadee Chansakao

MBA: Business Administration

Examining Committee:

Lecturer	Siriwut	Buranapin	Chairman
Assoc. Prof.	Sirikiat	Ratchusanti	Member
Lecturer	Narumon	Kimpakorn	Member

Abstract

The objective of this independent study, "The Operation of Medium Size Tableware, Household Decoration and souvenirs Ceramic Factories in Lampang" was to study the operation and the problems of operation of the medium size ceramic factories producing tableware, household decorations, and souvenirs in Lampang in the terms of human resource management, marketing, production and finance.

Data were collected from relative documents and interviewing three medium size ceramics factories producing tableware, household decorations, and souvenirs in Lampang, which were registered as single proprietors. The factories included Thai Ceramics Lampang Co., Ltd., Intra Ceramics Co., Ltd., and SPP Ceramics Co., Ltd.

From this study, it was found that the investment capital of the three factories was 88,696,990 Baht. The manufacturing was labor intensive so the factories were situated closely to labor sources. The total of 700 labors were employed in the three factories whose entire capacity were 1,320 tons per year.

Organization structure was departmented into administrative sector and factory sector. The factory sector accommodated 95.5 percent of employees. Recruiting and selection were mainly based on experience of working with other manufacturers. Labors were trained through courses provided by Northern Ceramics Development Center and Industrial Promotion Department, Ministry of Industry. The major factors used to considering wage and salary consisted of living expenses, working experience, labor laws, and productivity,

respectively. Employees in administrative sector were paid monthly, but those in factory sector daily. The fringe benefits were social security funds, provident funds and bonus.

The majority of products were stoneware such as tableware, household decorations and souvenirs. Most products were designed by the factories' respective customers. Thus, the products were different from one manufacturer to another. Most products were also marked with customers' brands. The important factors for setting prices comprised cost, design and quality, respectively. Products were sold domestically and exported with the total value of 86,722,911 Baht. Both direct and indirect exporting accounted for 80 percent of total revenues. Marketing promotion was carried out through trade exhibitions.

Production planning was set according to term of delivery and condition of machinery. The important raw materials for mixing clay stoneware clay and kaolin, and in making glaze were quartz and feldspar. The three factories had their own formula in mixing clay and making glaze but bought ready-made raw materials. All three factories used modern machines and equipment to streamline the production process and to ensure the production quality. Most production process were set for stoneware products, the majority of which were tableware. Until presently, production was on average of 90 percent of capacity. Major production costs encompassed manufacturing overhead and labor costs. The quality control started from inbound raw materials to outbound finished products. But, in average, 25 percent of total products were defective.

The source of capital of the three factories were operating and borrowing money from financial institutions in forms of O/D and long term debt. The average current liability was 40 percent and that of long-term debt was 60 percent. Most funds were invested in fixed assets such as land, building and equipment. According to financial ratio analysis, debt incurred trended to grow while ability to pay back debts trended to decreased. Profitability and asset turnover decreased, stemming from growth in fixed asset investment and decrease in liquidity.

The study showed that the most important problems of operating medium size ceramic factories was human resource which ranked in high-level problem. The production, financial, and marketing, respectively, were ranked in moderate-level problems. The most important human resource problem was training and development. The most important

production problem was quality control. The most important financial problem was interest rate. The most important marketing problem was product quality.

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University